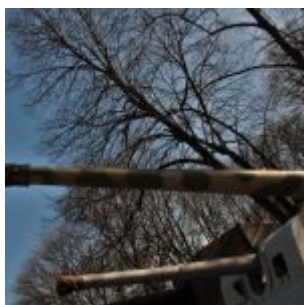

B-13

130 mm armata morską B-13

Numer inwentarzowy: W-79243 – Muzeum Wojska Polskiego,
Warszawa

Opis konstrukcji

Armata skonstruowana w połowie lat 30.-tych XX wieku na terytorium Związku Radzieckiego. Do 1945 roku wyprodukowano w

sumie blisko 1200 dział tego typu. W radzieckiej marynarce wojennej działa tego typu stosowane były zarówno w artylerii nadbrzeżnej jak i jako uzbrojenie okrętów nawodnych różnych typów.

W uzbrojeniu Polskiej Marynarki Wojennej znajdowały się łącznie 33 działa tego typu (B-13) w wersji jednodziałowej stosowanej w artylerii nadbrzeżnej. 32 działa tego typu zostało skierowanych w latach 1946-1954 dla ośmiu baterii artylerii stałej: 9. BAS – Brygada Artylerii Stałej (Ustka), 11. BAS (Redłowo), 13. BAS (Hel – cypel), 17. BAS (Janogród), 19. BAS (Kołobrzeg), 25. BAS (Gdańsk – Stanki), 31. BAS (Ustronie Morskie) oraz 34. BAS (Rozewie). Jedna armata B-13 została przekazana do Szkoły Podoficerów Artylerii Nadbrzeżnej w Darłowie. Baterie, które zostały uzbrojone w armaty B-13 zostały rozformowane w połowie lat 70.-tych XX wieku.

Ten konkretny egzemplarz pochodzi ze stanowiska byłej 19. BAS w Kołobrzegu. Jest to najlepiej zachowana armata B-13 w Polsce! Jako jedyna posiada pełen zestaw oprzyrządowania. Fort Gerharda – Muzeum Obrony Wybrzeża, Świnoujście.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Kaliber armaty – 130 mm
- Masa stanowiska – 12 800 kg
- Masa pocisku przeciwpancernego – 33,5 kg
- Szybkostrzelność – 6-10 strzałów na 10 minut

- Donośność maksymalna – 25,7 km
- Obsługa – 11 żołnierzy

Autor – zdjęcia: Dawid Kałka

1. Muzeum Wojska Polskiego, Warszawa
2. Fort Gerharda – Muzeum Obrony Wybrzeża, Świnoujście